

Bogataš in lepota kraljica

V družabnem življenju Kaira vzbujala veliko pozornost poroka egiptškega večkratnega milijonarja Fahmi Gallini paše z mlado Turkinja Sulejko Belkejševno. Med ženinom in nevesto je namreč znatna razlika v starosti. Njemu je 90 let, nji pa 25 pomladi. Nedavno je zmagala v lepotni tekmi svoje dežele in je bila izvoljena za miss Turčijo. Ob tisti priložnosti je paša videl dekle ter jo prosil za roko. Sulejka mu je res dala roko, srce pa se ni ogrelo za starca, pač pa za njegove milijone.

32 let je igral isto vlogo

V Londonu je umrl igrar Walter Uridge v starosti 78 let. Mož je 32 let nastopal v isti igri z isto vlogo. Leta 1898 je nastopil prvič v igri »Lepotica iz Newyorka«, v kateri je igral smešno vlogo. V naslednjih 32 letih ni prevzel nobene druge vloge. Igral jo je še kot 70 letnik v londonskem gledališču Daly. Kmalu potem je odšel v pokoj.

Koliko je zvezd?

Najnovejša zvezdoslovna raziskavanja presoajo, da je v vsemirju vsega skupaj kakih 80 milijonov ozvezdij, izmed katerih ima vsako najmanj 1.600.000.000 zvezd, oziroma zvezdnih teles. Človeška znanost pa je tako pomanjkljiva, da doslej z najboljšimi daljnogledi ni zaznala več kot zgolj eno 40 tisočinko vseh zvezd v vsemirju.

Nenavadna rastlina

Francoz Vernon Valley, ki je pred kratkim potoval po dolini reke Sacramento v Kaliforniji, poroča o rastlini, ki učinkuje na živali uspalno in omamno, če se spravijo nanjo. Rastlina spada med trave in raste samo v gorah doline Sacramento. Živali iz tistih krajev jo poznajo dobro in se je izogibajo. Drugače je bilo z Valleyevimi konji, ki so si jo privoščili med nekim odmorom. Zapadli so v nekakšno spanje in niso bili dolgo časa za nobeno rabo.

Ukradena nevesta

Reimmichlova povest podomačena

6

Lojz mu ga je jezno vzel iz roke in ga obevsknil: »Pusti te reči! S svojimi tacami mi vse polomiš.«
»Oho, ali smo z levo nogo vstali, ha? Tedaj pa bom rajši kar šel.«

»Ne, ostani! Mnogo kaj se moram pomeniti.«

»Jaz pa še več kaj.«

»Tedaj začni! Ali si kaj novega zvedel?«

»Da. Poprej pa te moram vprašati, ali imaš kaj denarja. Jutri ga nama bo treba.«

»Denarja? — Od kod ga naj vzamem?«

»Saj ti si kapitalist.«

»Ti pa profitarec.«

»Hehehe — proletarec si hotel reči... Ali ti ga moraš vendar imeti, bi dejal, ha?«

»Figo ga imam. To veš že davno. Sicer pa: nas eden si je moral svoje krajcarje v potu svojega obraza prigarati in pristradati, ti pa nisi drugega delal, kakor tam pred postajo si zijala prodajal in s tisto rdečo cunjo si pomigal, kadar je kak vlak mimo drknil.«

»Kadar pa je bilo slabo vreme, smo pet in dvajset ur na dan spali,« mu je pomagal Peter.

»Ali me hočeš spet razkuriti? — Zadnje čase sploh nič drugega ne delaš, samo spiš še; zato pa ti plačuje država 150 šilingov na mesec.«

»Še uštel si se. Tisoč šilingov dobim od države na mesec, februarja pa en tisoč dve sto in osem in devetdeset.«

»Ne razkuri me, ti rečem! Tega tudi ne moreš tajiti, da se vi železničarji povsod zastonj vozite.«

»Da, v prvem razredu brzega vlaka, ponoči pa v spalnih vagonih.«

»Poišči si drugega osla in si brij norce, mene ne boš! ... Tega pa ne moreš utajiti, da vam daje država pol preveč pokojnine.«

»Ti sirota sirotasta ti! Seveda! Ali ti je treba denarja? Omaro ga imam že polno, rad ti ga posodim en kup, da bom imel spet kam devati.«

»Gobec napihneni, ali naj ti katero prisolim? Toliko, kolikor ga imaš ti v omari, toliko ga imam jaz v hlačah v žepu. Na, ali hočeš, da preštejeva?«

»Hehehe,« se je zasmel Peter, »viš ga, farizeja, zdaj se prevzetno trka na svoj žep... No, zdaj pa se o čem drugem pomeniva! Ali imaš kaj žganega? Kozarček sem ga potreben, da si dušo privežem, ker me v črevesih ščiplje.«

»Tako reč imam zmeraj pri roki,« je odgovoril Lojz in stopil k omarici. Prijel je steklenico in natočil dva kozarca črničevca.

»Na zdravje, črnuzelj!«

»Na tvoje zdravje, ranta! In na zdravje tvojega aržeta, da bi ga do jutri miši ne razgrizle!«

»Kaj pa že zopet kuhaš?«

»Samo vprašati sem te hotel, na kateri strani misliš jutri stati, ko boš Hanzeju za moža.«

»Seveda na levi. Saj jaz sem na nevestin kraj.«

»Tedaj si ti za nevesto odgovoren.«

»Kako odgovoren? Hahaha.«

»Če tako nanese, ti utegne biti draga.«

»Kako neki? Saj bo vse Hanzej plačal.«

»Če tako misliš, se utegneš pošteno usekati. Čul sem, da hočejo nevesto ukrasti in jo v Nončo ves odpeljati pa v Opresnikovi štariji svoje imeti. Tisti, ki je na nevestino stran, mora potlej nevesto poiskati in, ko jo najde, plačati, kar so fantje pojedli in popili. To ti je lahko draga reč.«

»Kdo pa bi naj ukradel nevesto?«

»Urbančev Tonč; ta jih nosi kosmato za uhlji.«

»Tega ne verjemem. Tonča ne bo blizu, ker ga Leja ni le enkrat, ampak desetkrat po nosu, ko je lazil za njo.«

»Prav zaradi tega bo to napravil. Ljudem hoče pokazati, da mu ni mnogo mar, če ga Leja ni marala. Zraven ima še svoje zahrbtno misli: Hanzeja

hoče podražiti in mu podžgati, češ morda imata Tonč in Leja le kaj; tako bo jima že prvi dan skazil.«

»Toda Leja se vendar ne bo dala temu švedrovcu ukrasti.«

»Njemu samemu ne. Ali saj so še drugi mojstri tudi zraven: Gradiški Fridelj, Repnikov Jur, Križnikov Gašpar in Šoštarjev Tonej — sinoči so se v gostilni zmenili. Kakih deset žejnih žoln bodo vzeli še posebej s seboj, pri Kramarju so si veliki tovarni avto že naročili.«

»S tako pijano bando Leja ne bo hotela.«

»Morala bo. Če bi se hotela braniti, bi se morala bati, da jo bodo po vsej fari razvpili kot neumno in prevzetno dekle, ki se ne drži starih šeg.«

»Ker sem na njeno stran mož, bom že gledal, da ne bodo našli prilike in je ne bodo mogli ukrasti.«

»Hehehe, saj ji vendar ne moreš biti ves dan za petami kakor kura piščetom; še za norca te bodo imeli in rekli, da si stiskač.«

»Kaj, stiskač? Ne, stiskač pa nisem. Nikoli bil nisem. Zaradi nekaj šilingov me še ne bo konec, nak!«

»Hehehe, nekaj šilingov! Če boš jutri vzel sto šilingov s seboj, ti rečem, da boš moral dobro šteti, če ne boš hotel že opoldne po sto drugih. Tu ti je avto, odkup za nevesto pa račun za pijačo, za jedačo, vse, vde pride nate.«

»Hudimana! Piši me v uho vse vkup! Prav nič se ne bom brigal za nevesto. Če jo bodo ukradli, jo bodo že nazaj tudi spet pripeljali. Še koraka ne napravim za njimi.«

»Saj ti nič ne pomaga: ti bo Opresnik pa drugi dan masten račun poslal in vsa fara se ti bo smejala.«

Veliki Lojz se je za ušesi počohal, Črni Peter pa je vtem nadaljeval:

»Sicer pa si ti kot nevestin mož za nevesto odgovoren. Ne moreš pa vedeti, kake muhe Tonču še po glavi rojijo, kam hoče nevesto odvesti in če ne kuha še drugih naklepov. Tej surovini ne moreš priti do dna, zahrbtn j. dovolj.«

»Na drobne kose ga bom, lumpa!«

»Hehehe, ti Tonča? Za Tonča si, moj ljubi, še cel meter premajhen. Preden ga ti na treske razkolješ, te on razčohlja, da drugega ne bo kakor kup kisle repe.«

»Kaj tedaj?«

»Premisli sam, saj zmeraj hočeš, da mora tvoja obveljati. — Ali seveda: na tvoj dolgi nos se nikoli ne bo pametna misel ujela.«

»Ti — tvoj kopasti nos ni prav nič pametnejši od mojega.«

»Počakaj, dedec! Meni se je že posvetilo.«

»Kaj praviš?«

»Neveste si ne bova dala ukrasti, ampak jo bova ukradla sama.«

Lojz je široko pogledal in zastrmel v malega Petra.

»Hehehe,« se je Peter režal, »ali se tebi še nič ne svita? — Poslušaj torej! Tonča in njegovo bando bova prehitela. Ob dvanajstih, ko bo še vse za mizo, bom dal nevesto poklicati iz hiše. Poštni Janez bo s svojim avtom že čakal pri zadnjih durih. V avtu bosta čepela dva možaka, ki bosta nevesti pomagala v voz, jaz vstopim za njo in — ffft — odpihali bomo. Ti boš seveda ostal za mizo, mižal boš in se napravil nedolžnega kakor najbolj nedolžno jagnje in niti mrđnil ne boš, kakor da ničesar ne veš. Brž ko opazijo, da neveste ni, pojdi in si najemi voz pa se pripelji v Mohličce, tam boš našel v gostilni v posebni sobi štiri ljudi: nevesto, njenega ujca — starega Jošta —, poštnega Janeza in mene. Tam si bomo lepo postregli, pojedli bomo kaj in kako kupico popili, proti večeru pa jo mahujemo mimo Blata nazaj v Grabnje — na veselo svidenje. Vsa reč nas bo veljala kvečjemu dvajset šilingov, te pa bova zvržle midva.«